

Vrijzinnige Gemeente Zierikzee

Zondag 9 november 2025

Gedachtenisviering

Voorganger: Franck Ploum

Organist: Pieter Eerland

Gitaar en zang: Jan Verswijveren

Schriftlezer: Piet Slagtveld

Koster: Rogier Mulder

Orgelspel vooraf *Ach wie nichtig, ach wie flüchtig*
Georg Böhm (1661-1733)

Opening en mededelingen door de kerkenraad

- Gemeente gaat staan -

LB601 – licht dat ons aanstoot c.1+2

Drempeltekst

Is voorbij dit aardse leven
nog kracht van voortbestaan
anders, groter, dan ons denken
als een God die alles draagt?

Laat jouw liefde dan zo groot zijn
dat ze dood zelfs overwint
licht en liefde, niets verloren
leven dat nieuw leven vindt.

Franck Ploum

- Gemeente gaat zitten –

LB601 – licht dat ons aanstoot c.3

Ten geleide – Stilte

Psalm 14 vrij

Hebben zij nog nooit van mij gehoord,
zegt Hij,
die aanstichters van dood,
die mijn mensen verpatsen als brood,
die loochenen dat ik ben die ik ben,
dat ik bij name ken
de minste der armen,
dat het mijn naam is
een god van ontrechten te zijn,
dat zij wel sterk staan misschien, maar
mijn trouw en mijn toekomst duren het langst –
wisten ze dat, ze zouden
dood vallen van angst.

Zal onze redding ooit dagen,
de stad van vrede?
Zal Hij ons lot
ten goede keren, die heeft gezegd:
ik ben jouw god
jouw toekomst is mijn naam?

Kan ooit een heel volk
uit de dood opstaan?

In een wereld waarin 'moorden en roven' geaccepteerd is,
als een politiek feit, in onze wereld dus, wil de God van de bijbel
genoemd worden naar de slachtoffers, de vermoorden, de
gehangenen. 'Zijn Naam loochenen' betekent, in de taal van
psalmen en profeten, de slachtoffers loochenen. Ik heb het niet
bedacht. Ik heb het tot mijn verbijstering gehoord en gelezen.

Uit: Vriend voor het leven, Huub Oosterhuis

Luisterlied - De trein van de tijd (Jules de Corte)

Ga jij met mij mee in de trein van de tijd
op die boeiende reis door de eeuwigheid.
Dan ben ik niet bang voor wat gaat en wat komt,
om 't even hoe grillig de weg ook kromt,

ons bedje ligt niet alle dagen gespreid
op die boeiende reis door de eeuwigheid
soms jagen we rakelings langs een ravijn
en dan vraag je ontzet: is dat onze trein

hier doe je wat op en daar raak je wat kwijt,
op die boeiende weg door de eeuwigheid.
soms geselt de hagel je recht in 't gezicht
en het helpt niet al doe het raam dan dicht

Geen licht zonder schaduw geen dag zonder strijd,
op die boeiende reis door de eeuwigheid.
De bloem heeft haar kleur en de vogel zijn lied,
maar de mens weet op zoveel het antwoord niet.

Ga jij met mij mee in de trein van de tijd,
op die boeiende reis door de eeuwigheid.
Dan blijven wij samen voor eens en voorgoed,
tot dat een van ons beiden de trein uit moet.

Weggaan *Rutger Kopland*

Weggaan is iets anders
dan het huis uitsluipen
zacht de deur dichttrekken
achter je bestaan en niet
terugkeren. Je blijft
iemand op wie wordt gewacht.

Weggaan kun je beschrijven als
een soort van blijven. Niemand
wacht want je bent er nog.
Niemand neemt afscheid
want je bent niet weg.

Luisterlied - Als je weggaat (Bløf)

Het heeft veel te kort geduurd
Maar ik genoot van ieder uur
En ach er is zo weinig tijd
Maar dat woog toen nog niet zo zwaar
We werden vrienden van elkaar
Soms is dat liefde voor altijd
Gek hoe heldendom vervaagt
Terwijl ik jou op handen draag
Ik zou je willen vragen
Als je weggaat
Laat dan het licht aan voor mij
Laat het licht aan voor mij
Als je weggaat
Zwaai dan nog één keer naar mij
Zwaai nog één keer naar mij
Ik was welkom in jouw nacht
Had ik ook eigenlijk wel verwacht
Maar soms dan vraagt een mens zich af
Of iets wezen is of schijn
En ook bij twijfel doet het pijn
Maar jij was één met wat je gaf
En alles wat ik zei was echt
Neem het maar mee voor onderweg
Dat had ik nog willen zeggen
En als je weggaat
Laat dan het licht aan voor mij
Laat het licht aan voor mij
Als je weggaat
Zwaai dan nog één keer naar mij
Zwaai nog één keer naar mij
Daarom hef ik nu het glas
Op wie wij waren wie jij was
Op wat ons drijft
En daarom zing ik nu dit lied
En ergens hoop ik dat je ziet
Dat jij dus blijft
Als je weggaat
Laat dan het licht aan voor mij
Laat het licht aan voor mij

Ritueel

Jean Pierre Rawie

Ik houd het kleine ritueel in ere,
opdat je elk moment terug kunt keren.

Iedere dag, wanneer het avond wordt,
maak ik de tafel klaar: een extra bord,

bestek, je eigen stoel, een kaars, een glas,
alsof je enkel opgehouden was.

Ik hoor (hoe kon ik denken dat hetgene
waardoor ik ben, voor altijd was verdwenen?),

ik hoor, alsof de woning nog bestond,
het grind, de klink, het aanslaan van de hond,

en je komt binnen op het ogenblik
dat ik de lamp ontsteek, de bloemen schik.

Ik hoop alleen dat ik dan rustig blijf
en haast niet opziend van mijn stil bedrijf
de woorden vind, als was het vanzelfsprekend:
Schuif aan; tast toe: er is op je gerekend.

LB657 – Zolang wij ademen

Enkele overwegingen

Luisterlied - Mateloos verlangen (Peter Blanker)

Nu je niet meer bij me bent,
je voorbijging met de tijd,
daagt er vaak een stil moment
van intense ledigheid.

een wat onbestemd gevoel
dat me droevig maakt en mat.
Zweverig en zonder doel
dwaal ik langs een heilloos pad.

In m'n huis, m'n hoofd, m'n hart
kom je altijd onverwachts weer opgedoken
en ik raak erdoor verward...
wat 'k ook doe, jij blijft maar door mijn dromen spoken.

Blijft die trieste zinding
die me nog zo dikwijls plaagt
en ook de herinnering
die niet slijt en niet vervaagt.

In m'n huis, m'n hoofd, m'n hart
is je weerschijn toch wel altijd blijven hangen
en ik raak erdoor verward...
want wat moet ik met dit mateloos verlangen?

NAMEN TER GEDACHTENIS

Sotto Voce M. Vasalis

Zoveel soorten van verdriet
ik noem ze niet.
Maar één, het afstand doen en scheiden.
En niet het snijden doet zo'n pijn,
maar het afgesneden zijn.
Nog is het mooi, 't geraamte van een blad,
vlinderlicht rustend op de aarde,
alleen nog maar zijn wezen waard.

Maar tussen de aderen van het lijden
niets meer om u mee te verblijden:
mazen van uw afwezigheid
bijeengehouden door wat pijn
en groter wordend met de tijd.
Arm en beschaamd zo arm te zijn.

Herdenken van de overledenen

*Familieleden worden uitgenodigd
de kaars te komen ontsteken
nadat de naam genoemd is*

Op 27 januari overleed
Andreas Cornelis Marinus (André) van der Schelde,
geboren op 1 mrt. 1946.

Op 8 februari overleed
Aagje (Ada) van der Doe-van Beveren,
geboren op 21 jan. 1943.

Op 13 september overleed
Margriet Hoexum-de Graaff,
geboren 8 aug. 1946

We steken een kaars aan

voor al onze niet genoemde overleden
familieleden, vrienden en vriendinnen,
voor alle dierbare overledenen
die in de harten geborgen zijn
van allen hier aanwezig
In stilte noemen wij hun namen.....

Alle aanwezigen

die een dierbare willen herdenken,
kunnen een lichtje komen aansteken.

Tot slot een licht

voor alle slachtoffers van oorlog, geweld en natuurrampoen
van aanslagen en onlusten, waar ter wereld ook.

Wij gedenken

alle migranten en vluchtelingen
op weg naar nieuw en menswaardig leven
verdronken op zee,
gestikt in vrachtwagens.

Wij gedenken de klimaatdoden
de slachtoffers van overstromingen of
juist extreme droogte.

En wij zijn wel solidair met de hongerdoden in Afrika.

Voor allen die naamloos gingen
die eenzaam gestorven zijn
en door geen mens gemist worden.

- Gemeente gaat staan -

Wij gedenken hier de namen

t. Franck Ploum – m. LB730 / Heer, herinner U de namen

Wij ge - den - ken hier de na - men
van hen die ge - stor - ven zijn.
Ve - le beel - den, woor - den, ga - ven
trek - ken weer aan ons voor - bij.
En hun lief - de voor het le - ven
die hen aan de aar - de bond
is de kracht die ons doet voort - gaan
in ons hart een nieuw ver - bond.

The musical score is written for a single voice part on a treble clef staff. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The melody is simple and hymn-like, with lyrics written below the notes. The lyrics are in Dutch and describe remembering the names of those who have died for the living. The score consists of eight lines of music, each with a corresponding line of lyrics. The final line of music ends with a double bar line.

Is voorbij dit aardse leven
nog steeds kracht van voortbestaan?
Anders, groter, dan ons denken
als een God die alles draagt.
Laat jouw liefde dan zo groot zijn
dat ze dood zelfs overwint
licht en liefde, niets verloren
leven dat nieuw leven vindt.

- Gemeente gaat zitten -

Psalm 36

Gij met uw Naam
uw vriendschap reikt tot in de hemel,
uw trouw tot aan het firmament.

Uw gerechtigheid staat als de bergen,
uw gericht komt nader als de vloed,
mens en dier zult Gij bevrijden,
onbetaalbaar uw vriendschap.

Daarom zoeken de kinderen der mensen
hun toevlucht in de schaduw van uw vleugels
en laven zich aan de overvloed van uw huis.

Aan de stromen van uw paradijs
doet Gij hen drinken.
Bij U is de bron van het leven
en in uw licht zien wij licht.

Onze Vader

Collecte

Luisterlied - Zonnelied van Franciscus

Allerhoogste Heer die alles draagt
heel de wereld straalt van uw zegen
De schepping zingt uw diepste naam
Heer van licht en liefde, wees geprezen

Door de zon, de grote broer, kijk hem eens stralen
net als u verlicht en koestert hij de aarde

Door de maan, de zus van licht, met alle sterren
duizend lampjes in de eindeloze verte

Door de wind, de broer die altijd wil bewegen
Hij mag waaien waar hij wil en brengt ons leven
Alleluia

Allerhoogste Heer die alles draagt
heel de wereld straalt van uw zegen
De schepping zingt uw diepste naam
Heer van licht en liefde, wees geprezen

Door het water, onze zus, zo fris en helder
Zij brengt leven en stroomt nederig weer verder

Door het vuur, de broer, zo mooi met al zijn vonken
Kijk, zijn vlammen dansen vrolijk in het donker

Door de aarde, onze zus met al haar bloemen
Als een moeder blijft ze dragen, blijft ze voeden
Alleluia

Allerhoogste Heer die alles draagt
heel de wereld straalt van uw zegen
De schepping zingt uw diepste naam
Heer van licht en liefde, wees geprezen

Door uw kinderen die anderen vergeven
Dankzij hen is er weer ruimte om te leven

Door de mensen die het lijden met u delen
Uit uw hand ontvangen zij een kroon van vrede

Door de dood, de zus die komt om ons te halen
dag van vrede voor wie leeft van uw genade

Dank u dat wij in dit loflied mogen leven
en dat wij u mogen dienen hier beneden
Alleluia

Allerhoogste Heer die alles draagt
heel de wereld straalt van uw zegen
De schepping zingt uw diepste naam
Heer van licht en liefde, wees geprezen
Heer van licht en liefde, wees geprezen

Slotwoord

Sterven zul je ooit

Huub Oosterhuis

*Sterven zal je ooit.
Maar vandaag
en godweet morgen
kun je leven, doen, zien
iemand voor iemand zijn
misschien
en het verschil maken, toch
tussen onverwisselbaar uniek
en om het even
tussen dood en leven.*

Zegenwens

- Gemeente gaat staan -

Eens als de bazuinen klinken

t. Franck Ploum – m. LB769 / volksmelodie Wales

Eens als de ba - zui - nen klin - ken,
uit de hoog - te links en rechts.
Ou - de woor - den die als nieuw zijn
uit ver - le - den aan - ge - zegd.
O - ver toe - komst die zal ko - men:
lief - de ster - ker dan de dood.

Troost dan allen, droog de tranen
van wie leven met verdriet.
Laat niet eenzaam en alleen gaan
al wie rouwen om verlies.
Spreek een woord dat zal bevrijden:
liefdestaal die leven geeft.

Eens zal deze aarde nieuw zijn
en de dood zal zijn gekeerd.
Mensen zullen dan herleven
zinloos lijden wordt geweerd.
Wees elkaar op weg tot zegen
liefdeskracht van mens tot mens.

Orgelspel bij verlaten van de kerk

Voluntary in G

Henry Heron (1738-1795)

U bent van harte welkom
voor een kop koffie of thee
in het kerkcentrum.

